

JOAQUIM LLIMONA BALCELLS, advocat i president del Consell Català del Moviment Europeu

"ELS AGENTS COMERCIALS HAN DE PENSAR EN CLAU DE MERCAT EUROPEU"

En un món globalitzat que no deixa de canviar, Europa s'ha d'enfrontar a reptes importants com l'economia global, la immigració, el canvi climàtic o el proveïment d'energia. Per resoldre aquestes i altres qüestions cal tenir una Europa unida. El Consell Català del Moviment Europeu desenvolupa des de fa gairebé 60 anys activitats europeïstes dins de l'àmbit territorial de Catalunya.

Joaquim Llimona Balcells és el president del Consell Català del Moviment Europeu, una associació pluralista i independent que va néixer l'any 1949 amb les cendres de la Segona Guerra Mundial i amb la finalitat de treballar conjuntament en la construcció d'una Europa unida. Està integrada per una àmplia representació de la societat catalana: partits polítics, Col·legis Professionals, organitzacions empresarials, sindicals, Ajuntaments, etc., que són el reflex de la pluralitat de la societat civil d'Europa.

Advocat en temes de dret comunitari europeu, professor de dret europeu de la Universitat de Barcelona, assessor d'estratègia internacional de la Caixa... D'on li ve el sentiment europeïsta?

Em ve de petit, d'haver-lo viscut com un

horitzó de democràcia política i d'un model més avançat que el del nostre país. Em vaig formar en un ambient molt europeu i, quan vaig acabar la carrera, vaig tenir l'oportunitat d'anar a estudiar a Bruges. Tota la meva trajectòria professional ha tingut relació amb temes europeus i internacionals. Fins al gener del 2004 vaig ocupar diversos càrrecs al Govern de la Generalitat en relacions internacionals, després vaig deixar la vida política i m'he dedicat a fer coses en l'àmbit privat. Actualment, presideixo el Consell Europeu, sóc secretari general de la Lliga Europea de Cooperació Econòmica a Espanya i, des de fa deu anys, dono classes de dret europeu a la Universitat de Barcelona.

Com neix aquest Consell i quina és la seva finalitat?

El Moviment Europeu Internacional neix

l'any 1948, just després de la Segona Guerra Mundial, amb la voluntat de crear un estat d'opinió per aconseguir una unitat europea i evitar en un futur que una guerra torni a enfrontar els pobles europeus. A Catalunya, i malgrat que érem en una època molt difícil, un any més tard, el 1949, es crea des de l'exili el Consell Català del Moviment Europeu, que treballa per fer una contribució des de Catalunya cap a la integració europea. Al mateix temps es contribueix a l'evolució política del nostre país i a aconseguir les nostres llibertats.

Quins són el reptes de la Unió Europea d'avui?

Ara en tenim un de molt clar en el qual no ens podem permetre nous fracassos. Vam patir la interrupció de la ratificació de la Constitució Europea i després es va

pensar en el recanvi del Tractat de Lisboa. El Tractat de Lisboa diu el mateix que la Constitució sense ser una Constitució i, a més, n'elimina els elements que podien induir a pensar-hi: l'himne i la bandera no apareixen al Tractat. El ministre d'Assumptes Exteriors passa a ser el representant de Polítiques Exteriors, però assumirà pràcticament les mateixes funcions; on es parlava de lleis europees se seguirà parlant de reglaments i directives. El gran repte actual és tirar-lo endavant.

El Tractat de Lisboa diu el mateix que la Constitució sense ser-ho, n'elimina tots els elements que podien induir a pensar-hi

Quina opinió li mereix el NO d'Irlanda al Tractat de Lisboa?

No pot ser que el resultat del referèndum d'Irlanda aturi el procés de ratificació d'un tractat com ara el Tractat de Lisboa. La ratificació per part de la Gran Bretanya és molt positiva, sobretot perquè té una gran proximitat amb Irlanda i perquè tenen una certa dosi d'euroescepticisme. Els països han de ser conscients d'allò que els aporta la Unió Europea, i en el cas espanyol ens ha aportat molt. Quan has rebut tantes coses i te n'has beneficiat tant, el que no pots fer és dir no a un tractat. I Polònia és en una situació molt similar a la que era Espanya, per tant, s'ho hauria de pensar dues vegades abans d'aturar també el procés de ratificació. El cas d'Irlanda és diferent, el govern s'hi ha mostrat favorable, però el resultat ha estat en contra.

Com és l'Europa que vol el Consell?

El Consell vol més Europa, com diu el nostre lema. Una Europa que intervingui allà on és més útil a escala europea i no en l'àmbit dels estats. Hi ha dos qüestions importants: la subsidiarietat, és a dir, no cal que la UE intervingui en detalls que poden ser reglamentats regionalment o localment. La segona qüestió és que la UE ha d'intervenir activament en els grans reptes d'avui com l'energia, la immigració o la lluita contra l'escalfament global, que és un repte planetari. També cal millorar la percepció que els ciutadans tenen de la Unió Europea. L'any 1979 es van fer les primeres eleccions al Parlament Europeu. Aleshores, tenia moltes menys competències que ara i hi va votar un 63% del cens. El 2004, amb un Parlament molt més fort, hi va votar un 40%.

Amb aquestes xifres, creu que els ciutadans se senten representats per les institucions europees?

Crec que fallen diverses coses. Primer de tot falla l'actitud dels estats, que quan hi ha algun problema l'atribueixen a la Unió Europea, però que, en canvi, quan hi ha un bon resultat, com pot ser fer una bona carretera o un projecte, moltes vegades no expliquen gaire que s'ha finançat amb diners de la UE. Després és cert que la UE no comunica bé el que fa, sobretot als més joves, que són el futur.

Podríem dir que els catalans som més europeistes que la resta de l'Estat espanyol?

Catalunya té una llarga tradició de preocupació i de sensibilitat europeista. Des dels anys de la dictadura, Europa era un model a seguir. Catalunya ha estat pio-

nera i capdavantera en moltes iniciatives, una d'elles la creació del Consell Català del Moviment Europeu un any després de la creació del Moviment Europeu Internacional. Al nostre país s'ha fet molt poca demagògia antieuropea. De fet, malgrat que al referèndum de la Constitució va votar molt poca gent, el resultat va ser molt favorable a la Constitució Europea.

Quins són els límits geogràfics que potser caldria imposar al futur creixement o ampliació de la Unió Europea actual?

Hi ha uns límits que són clars. Un és el

Els països han de ser conscients d'allò que els aporta la Unió Europea, i en el cas espanyol ens ha aportat molt

mar, no hem d'oblidar que Europa és una península i que, per tant, està rodejada d'aigua excepte per l'est. Per mi, Rússia no serà mai membre de la UE perquè ha estat una gran potència i vol tornar a ser-ho, i una gran potència no es pot integrar a la UE. Per tant, per l'est trobem la incògnita d'Ucraïna, Bulgària i Bielorrússia,

El professional cada vegada està en un món més complex i únicament si renova les estratègies comercials tirarà endavant

perquè la resta de països ja són membres de la Unió.

Turquia, futur membre o país veí?

Personalment, sóc favorable al fet que Turquia s'integri a la UE. Aquest país és l'altre límit. L'any 2004, el Consell Europeu va admetre Turquia com a candidat

i tots els països membres de la UE van votar a favor de la seva integració. Quan un estat demana ser membre de la UE hi ha dues fases: la d'admissió, en la qual s'examinen si es compleixen una sèrie de condicions, i la fase de negociació i d'integració. Turquia des dels anys 60 ha demanat sempre la integració.

Quins beneficis ha comportat l'entrada d'Espanya a la Unió Europea, des de la seva integració el 1986?

La modernització que ha sofert el país ha estat formidable. Cada any, el nostre país, entre el 1986 i el 2006, ha rebut sis

mil milions d'euros de saldo net entre el que ha contribuït i el que ha rebut. Això vol dir que, cada any, a Espanya un 1% del PIB ha vingut de fons europeus i això ens ha permet créixer. Quan hi vam entrar, Espanya estava vora el 69% del PIB per càpita mitjà europeu. Abans del 2004 havíem arribat al 90%. Havíem crescut un punt més cada any que la resta. A Catalunya també vam recuperar pràcticament 20 punts. El país en conjunt ha fet bé els deures.

Parlant del nostre sector comercial, en què es basen les actuals polítiques del mercat interior europeu?

Nosaltres vam passar d'un mercat amb 35 o 40 milions de consumidors a integrar-nos a un mercat que ara en té 500 milions i que es basa en la circulació lliure de mercaderies, la prestació lliure de serveis, el dret d'establiment i en la lliure circulació de treballadors i de capitals. En termes generals, els agents comercials han reaccionat positivament i Catalunya ha incrementat les seves exportacions. L'economia catalana s'ha obert aquests darrers anys. Hi ha un mercat més ampli, però també més competitiu.

Com és possible assolir aquest repte?

El professional ha de ser conscient que cada vegada és en un món més complex i que únicament si és capaç de renovar les seves estratègies comercials tirarà endavant. L'avantatge de la UE és que si un és capaç de millorar el seu servei o producte té molt més mercat per recórrer. Una tasca dels Col·legis Professionals, com el COACB, és vetllar per oferir els recursos formatius necessaris perquè la professió pugui anar assumint aquests reptes.

Al començament del 2008, el Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Barcelona és membre d'aquest Consell. Quins objectius i línies operatives es poden assolir amb aquesta col·laboració?

Estem molt satisfets que el COACB participi amb nosaltres. Una de les forces que tenim al Moviment són els nostres membres. Ens convé molt que una entitat com el COACB, amb una gran presència pública, sigui membre del Consell i ens permeti desenvolupar activitats conjuntament.

Ens convé molt que una entitat com el COACB, amb una gran presència pública, sigui membre del Consell

Un dels objectius principals de la Junta del COACB ha estat implicar-se activament en el repte que suposa la internacionalització dels mercats. Creu que la internacionalització és imprescindible per a qualsevol col·lectiu professional o empresa?

Ara la internacionalització és percebuda com un factor de supervivència per a les empreses. L'empresa que anant-li bé les coses aquí no es planteja que l'escenari pot canviar i no s'ha introduït internacionalment ho passarà malament.

Quines són les subvencions de la UE per al teixit empresarial català?

Al teixit de les petites i mitjanes empreses hi ha moltes subvencions. Hi ha el programa PIC (Programa d'Innovació i Competitivitat) pensat per reforçar la capacitat tecnològica, exportadora i de competitivitat de les empreses. L'any 2000 es va aprovar l'estratègia de Lisboa amb la voluntat de convertir la UE en l'espai més competitiu del món amb la presència de les noves tecnologies i la indústria de la comunicació. Tot això ve acompanyat d'una sèrie de fons.

Des de la seva visió analítica i professional creu que Europa pateix una greu crisi econòmica?

La crisi té un origen internacional i té dos factors: l'increment del preu de l'energia i dels aliments. Per tant, està colpejant totes les economies desenvolupades. Aquesta crisi no afecta tots els països de la UE, encara que notaran una desaceleració en les seves economies, però les entitats financeres han de ser actives, ha d'haver-hi un esforç en conjunt per mitigar els efectes d'aquesta situació complexa. |

Currículum Vitae

Joaquim Llimona i Balcells, nascut a Barcelona l'any 1960. Casat amb tres fills.

Llicenciat en dret per la Universitat de Barcelona. Diplomata en Alts Estudis Europeus pel Col·legi d'Europa de Bruges. Programa de Direcció General de l'IESE.

Becari de la Universitat Internacional Menéndez y Pelayo, del Patronat Català Pro Europa i visitant convidat del British Council, del Ministeri d'Afers Exteriors Francès i del Departament d'Estat dels Estats Units.

Ha ocupat diversos càrrecs en l'àmbit europeu i exterior al Govern de la Generalitat. Entre 1997 i 2004 ha estat director general i secretari de Relacions Exteriors.

Fins a l'any 2004 ha ocupat responsabilitats diverses en diversos organismes en el terreny europeu i internacional: **membre del Comitè de les Regions de la Unió Europea i vicepresident del Grup Liberal. President de l'Institut Internacional de Governabilitat de Catalunya. President**

del Consell d'Administració de l'Institut Francocatalà Transfronterer de la Universitat de Perpinyà. Membre del Consell Rector i de la Comissió Delegada de la Casa Àsia.

Advocat i consultor (Despatx DS, Advocats i Economistes). Assessor d'estratègia internacional de La Caixa. Treballa com a consultor en temes europeus i internacionals per a empreses, entitats i organismes públics espanyols i estrangers.

Professor de Dret Comunitari Europeu de la Universitat de Barcelona des del 1995.

President del Consell Català del Moviment Europeu. Secretari general de la Lliga Europea de Cooperació Econòmica.

Membre de la Junta Directiva i president de la Comissió Internacional de PIMEC.

Membre del Patronat de la Fundació Ramon Trias Fargas, de la Fundació Baruch Spinoza, del SSIM (Servei Solidari i Missioner) i de la Fundació CODESPA.